

Tatiana Kołodyńska
Lublin

Лексичні запозичення в українських надсянських говірках Польщі

У статті проаналізовано лексичні запозичення в мовленні мешканців Надсяння, що з'явились в обстежуваних говірках протягом останніх десятиліть. Дослідження проведено на території Польщі – у південно-східній частині Перемиського, а зараз Підкарпатського воєводства Республіки Польща.

Українські говірки Надсяння входять до південно-західного наріччя української мови. Після Другої світової війни частина українських надсянських говірок разом з українським населенням опинились в межах Польщі і зараз входить у склад Польської держави. Межею цих говірок на півночі до війни була річка Танва, на сході визначає її ріка Дністер, на заході Сян.

Станом на 1939 р. надсянські говірки були поширені на території двох держав – Польщі та УРСР. Однак доля говору, як і доля його носіїв – трагічна. У період з 1939 р. по 1947 р. у рамках взаємообміну українським і польським населенням, носіїв надсянського говору з Польщі (тобто більшу частину Надсяння) було переселено на західні та південні землі УРСР, а також на північ Польщі. Депортaciя українського населення спричинила втрату цілісного етномовного континууму, унаслідок чого надсянські говірки були підпорядковані швидкому процесу асиміляції або нівеляції. Деякі з них відворотно втрачені загалом, оскільки їхні носії трагічно загинули з рук польської влади – у селі Павлокома вбито 366 українців, у с. Пискоровичі – близько 200, с. Малковичі – 140, с. Бахів – 100, у с. Березка – майже 200 і т.д.¹

Українські надсянські говірки на території України функціонують лише на заході трьох районів Львівської області – Яворівського, Мостиського, Старосамбірського, а також в окремих населених пунктах України та Польщі.

¹ В. Середа, *Злочин та реалії примирення та взаємопрошення – Українці Закерзоння*, [в:] Матер. Міжнар. наук. практик. конференції та спогади з нагоди 60-річчя депортациї автохтонних українців з Польщі, Львів 2007.

На велику кількість полонізмів у надсянських говірках звертали увагу М. Пшеп'юрська, Ф. Жилко². Вплив польської мови в даний момент дуже значний. Жодна мова (говір) не функціонує ізольовано, в ній відображаються контакти з іншими мовними системами, які мали місце упродовж усієї історії народу. Однак у надсянських говірках маємо справу з особливими процесами. Депортаційний період характеризувався сильним впливом польської мови, яка, крім приватного спілкування між представниками різних національностей, була офіційною, а отже, вживалася у державних установах, школах, засобах масової інформації³.

Українські надсянські говірки привертали увагу мовознавців насамперед своїми архаїчними рисами, оскільки виступають вони на периферії українських земель, з давніх-давен заселених українськими автохтонами. Слід згадати імена видатних дослідників цього говору: Івана Верхратського, Івана Зілинського, Марію Пшеп'юрську-Овчаренко, Ф. Жилко, Я. Закревську.

Метою статті є спроба доповнення та уточнення відомостей про лексичні запозичення, які виступають на сучасному етапі функціонування в українських надсянських говірках. Особливість цього говору зараз полягає в нашаруванні на українську лексичну систему польських запозичень. Явище це відзначається особливою динамікою і продуктивністю. Одним із чинників збереження української надсянської говірки є високий рівень національної свідомості у носіїв говірки, участь у греко-католицьких чи православних богослужіннях та інших організованих громадою культурних заходах⁴.

У мовленні носіїв спостерігається наявність польських лексичних одиниць і граматичних конструкцій. Польська мова впливає на фонетичну, морфологічну, синтаксичну й лексичну системи. Проаналізувавши мовлення людей, які перебувають у родинних зв'язках, помічаємо, що старше покоління добре володіє надсянською говіркою і практично зберігає всі мовні архаїзми, натомість мовлення молодших за віком частіше вже піддається впливам польської мови. Прослухуючи магнітофонні записи,

² Ф. Г. Жилко, *Говори української мови*, Київ 1958; Ф. Г. Жилко, *Нариси з діалектології української мови*, Київ 1966; М. Пшеп'юрська, *Надсянський говір*, „Праці Українського Наукового Інституту”, т. XLIV: „Серія філологічна”, кн. 7, Варшава 1938.

³ Л. Хомчак, *До функціонування надсянських говірок в умовах білінгвізму*, [online] <www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_gum/spml/2008_12/53_khomchak.pdf>, с. 206.

⁴ М. Онишкевич, *Атлас давніх говорів Надсяння та суміжних земель* (АГН), [в:] *Bardania dialektów i onomastyki na pograniczu polsko-wschodniosłowiańskim*, pod red. M. Kondratuka, Białystok 1995.

інколи складається враження своєрідної мовної мозайки, в якій українська надсянська говірка переплітається з елементами польської мови.

На досліджуваній території лексичні запозичення досі не були предметом спеціального вивчення мовознавців. Об'єктом нашого дослідження стали запозичення, які увійшли до говірок через посередництво польської мови (головним чином полонізми). Матеріалом для аналізу послужили власні експедиційні записи з 8 надсянських говірок. Респонденти – це уродженці сіл: Гай (Gaje), Кальників (Kalników), Лази (Lazy), Залазя (Załazie), Ніновичі (Nienowice), Сурмачівка (Surmaczówka), Сурохів (Surochów), Хотинець (Chotyniec). Належать вони до групи найстаршого покоління носіїв надсянського говору, спілкуються щоденно говіркою у рідних хатах. Проживаючи на території Польщі досконало знають реалії життя і як усі громадяни Польщі беруть у ньому активну участь (добре володіють польською мовою, слухають засобів масової інформації). Аналізовані приклади з огляду на технічні можливості подані польською фонетичною транскрипцією. Скорочення у дужках означають обстежувані населені пункти.

Запозичені лексеми функціонують в аналізованих говірках, як:

- неадаптовані запозичення, тобто повністю зберігають лексичне значення й усі фонетичні риси польської мови, наприклад: *'bandaš* ‘bandaž’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, Х), *'bočna* ‘boczna’ (Сур), *'ciastka* ‘ciastka’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, Х), *'cótka* ‘ciotka’ (Г, З, К, Н, Сур, Сурм, Х), *'gmina* ‘gmina’, *gu'maki* ‘gumowce’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, Х), *'kóntrakt* ‘kontrakt’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, Х), *'kómbajn* ‘kombajn’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, Х), *'kóściuł* ‘kościół’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм), *'kurki* ‘kurki’ (З), *ma'gistra* ‘magistra’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, Х), *pšy'xôdńa* ‘przychodnia’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм), *raj'tuski* ‘rajtuski’, *'studja* ‘studia’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, Х), *wy'cēčka* ‘wycieczka’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, Х), *'żona* ‘żona’ (З), *'môrgi* ‘morgi’, *môrg* ‘morg’, (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, Х), *'żauka* ‘działka’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, Х), *'żaźo* ‘dziadzio’ (Сур);

- адаптовані запозичення – частково зберігають польські фонетичні риси і також відображають фонетичні риси українських надсянських говірок (адаптованих форм набагато більше ніж неадаптованих). Польські лексичні одиниці піддаються фонетичним процесам українських надсянських говірок, до яких слід зарахувати:

- укання: *'aūtu* ‘auto’, *aūtus'rada* ‘autostrada’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, Х), *'baržu* ‘bardzo’, *'ciastku* ‘ciastko’, *cfu'raki* ‘czworaki’ (Г, З, К, Л, Н, Сур,

Сурм, X), *dwu'jački* ‘dwojaczyki’, *du'zôrca* ‘dozorca’, (Г, К, Н, З, Х), *'êuru* ‘euro’ (Г, К, З, Х), *guspu'darka* ‘gospodarka’, *guspu'darstwu* ‘gospodarstwo’, *guł'el'na* ‘gorzelnia’, (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, X), *ku'bîj éta* || *ku'bita*, *ku'l'ońią* ‘kolonia’, *kun'tygint* ‘kontygent’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, X), *ku'm'enda* ‘komenda’, *ku'scôla* ‘kościoła’, *ku'pal'na* ‘kopalnia’, *ku'munią* ‘komunia’, (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, X), *l'uśt'érku* ‘lusterko’, *'url'iup* ‘urlop’, *państwu* ‘państwo’, *pi'anaństfu* ‘pijaństwo’, *pu'licija* ‘policja’, *pu'ienća* ‘pojęcia’, *pu'cōngu* ‘pociągu’, *pugu'towii* ‘pogotowie’, *pu'żomka* ‘poziomka’, *pru'c'esią* ‘procesja’, *ru'ż'ēnstfu* ‘rodzeństwo’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, X), *uk'rópni* ‘okropnie’, *pu'd'ēuku* ‘pudełko’, *pru'buſka* ‘probówka’ (З, К, Х), *stu'lufka* ‘stolówka’, *žut'k'ēfka* ‘rzodkiewka’, (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм), *žu'lond'ēk* ‘żołądek’ (З);

– заміна твердих приголосних фонем напівпом’якшеними говірковими варіантами [r'], [l'], [t'], [c'], [x'], [z'], [k'], [p'], [č'], [s'], [ž'] під впливом говіркового [ê]: *aku's'érka* || *ku's'érka* (Л) ‘akuszerka’, *'k'érmaš* (Л), *'viēnca* ‘więcej’, *'z'ēbra* ‘zebra’, *ka'd'ēnciji* ‘kadencji’ (Сурм), *fč'eśni* ‘wcześnie’ (Г, З, Х), *xu'l'ēra* ‘cholera’, *gu'lôl'ēż* ‘gołoledź’, *ka'val'ēr* ‘kawaler’, *kr'ēm* ‘krem’, *'k'ēpskij* ‘kiepski’, *kuf'ēr* ‘kufer’, *'p'ēnsija* ‘pensja’, *r'ēnta* ‘renta’, *rōnd'ēl* ‘rondel’, *tabl'ētka* ‘tabletka’, *t'ēra* || *t'ēras* ‘teraz’, *t'ēść* ‘teść’, *t'ēčka* ‘teczka’, *ubywa't'ēl'ka* ‘obywatelka’, *zapal'ēní* ‘zapalenie’, *'z'ēspul* ‘zespół’ (Г, З, К, Н, Л, Сур, Сурм, Х), *'x'ēntni* ‘chętnie’, *ku'l'ējaš* ‘kolejarz’, *ż'ebro* ‘żebro’, *'żēcko* ‘dziecko’ (Сур), *'żad'ēk* ‘dziadek’ (Г), *bu't'ēl'ci* ‘butelce’, *'dr'ēščy* ‘dreszczy’ (Сурм);

– заміна голосних фонем польської мови говірковими варіантами [ô], [ê], [ы]: *bu'lēčka* ‘bułeczka’, *'zabiēk* ‘zabieg’ (З, Сур, Сурм), *ćiś'nēni* ‘ciśnie’, *'ēkstra* ‘ekstra’ (К, Г, З), *piēc* ‘piec’, *u'piēki* ‘opieki’, *'zdjēńci* || *'zjēńce* (Л) ‘zdjęcie’, *'viēnca* ‘więcej’, *sklēp* ‘sklep’;

załatfiēji ‘załatwia’, *stud'iuijē* ‘studiuje’, *la'żēnka* ‘łazienka’ (Г, З, К, Н, Л, Сур, Сурм, Х), *pry'sułek* ‘przysiółek’, *pru'jēktant* ‘projektant’, *za'jēntuijē* ‘zajęte’ (Сурм), *uzu'łēżnit* ‘uzależni się’ (Сур), *'biēgi* ‘biegi’ (З, Х), *wy'céčka* ‘wycieczka’, *navuč'yēl'ka* ‘nauczycielka’, *sta'jēnka* ‘stajenka’ (Г, З, Л, К, Х), *ku'bîeta* ‘kobieta’ (К);

– заміна польського твердого варіанта [l] пом’якшеним [l'] – в неадаптованих і адаптованих запозиченнях: *bul'* ‘ból’ (З), *bu'l'owe* ‘bólowe’ (Сур), *buduw'l'anyj* ‘budowlany’, *cy'wil'nyj* ‘cywilny’, *du'l'ary* ‘dolary’, *fil'warku* ‘folwarku’, *ku'sul'* ‘koszul’, *ka'val'ēr* ‘kawaler’, *kl'asy* ‘klasy’, *kl'oc* ‘kloc’, *krup'l'ufka* ‘kroplówka’, *l'uſtru* ‘lustro’, *'špital'* ‘szpital’, *pi'l'uški* ‘pieluszki’, *pl'ac* ‘plac’, *pl'acuk* ‘placek’, *pl'astik'owyj* ‘plastikowy’, *rōnd'el*

‘rondel’, *śl’ub* ‘ślub’, *za'l'otnyi* ‘zalotny’, *zl'ot* ‘zlot’ (Г, З, К, Н, Л, Сурп, Сурм, X), *apsu'l'utni* ‘absolutnie’, *kun'wul'siju* ‘konwulsje’, *psyxu'l'ógiij* ‘psychologii’, *'wal'czyli* ‘walczyli’ (Сурп), *'Ol'ka* ‘Olka’, *dip'l'omy* ‘dyplomy’ (Л), *gu'ralski* ‘gyralski’, *'pal'niu* ‘palnął’ (З, К, X).

Одним із важливих мовних явищ є додавання польським запозиченням українських флексійних закінчень **-у** для іменників жін. роду в Знах. відмінку (на місці носового **-ę**): *guspu'darku* ‘gospodarkę’, *firanku* ‘firanke’, *'vjêñkšu* ‘większą’, *żutk'êfku* ‘rzodkiewkę’, *har'batu* ‘herbatę’, *'côtku* ‘ciotkę’, *'fl'êšku* ‘flaszkę’, *f kun'wul'siju* ‘w konwulsje’, *kru'pl'ufku* ‘kroplówkę’, *piling'narku* ‘pielegniarkę’, *pu'liciju* ‘policję’, *'žauku* ‘działkę’ (Г, З, К, Л, Н, Сурп, Сурм), *pańš'czynu* ‘pańszczynę’ (З), *pypy'klinu* ‘przepuklinę’ (Сурп),

-ум || -ом для іменників жін. і чол. р. в Орудн.відмінку: *aku's'érkum* ‘akuszerką’,

ku'bitum ‘kobietą’, *'côtkum* ‘ciotką’, *ki'rôçcum || ki'rôçcom* ‘kierowcą’, *kumin'dantum* ‘komendantem’, *pa't'el'núm* ‘patelnią’, *pa'st'etom || pa'st'etum* ‘pasztem’, *pômnikum* ‘pomnikiem’, *pu'd'êükum* ‘pudełkiem’, *pulic'içantum* ‘policjantem’, *zys'pôlum* ‘zespołem’,

ży'liskom || žy'liskum ‘żelazkiem’ (Г, З, К, Л, Н, Сурп, Сурм, X), *'vindum* ‘windą’ (Л);

-и || -ii в Місц. відмінку іменників жін.: *f krup'l'ufci* ‘w kroplówce’, *na wy'čećci* ‘na wycieczce’, *stu'lufci* ‘stołówce’, *v la'zeńci* ‘w łazience’, *f sta'rôstfji* ‘w starostwie’, *v 'vindi* ‘w windzie’ (Г, З, К, Л, Н, Сурп, Сурм), *na puru'dufci* ‘na porodówce’ (Сурм), *na ku'm'êndi* ‘na komendzie’, *na umyry'tu* *ri* ‘na emeryturze’ (Сурп);

- закінчення **-iv** в запозичених іменниках – Род. множини: *'morgiu* ‘morgów’, *pl'ackiu* ‘placków’, *gu'mak'iü* ‘gumowców’ (Г, З, К, Л, Н, Сурп, Сурм), *ukrauk'iü* ‘okrawków’ (Сурп), *vôrk'iü* ‘worków’, *wa'runkiu* ‘warunków’ (З), *pral'k'iü* ‘pralek’ (З).

Носові звуки [a], [e] в говірці є замінені звукосполученнями: **-on || -om || -un:** *k'sônc* ‘ksiądz’, *stônska* ‘wstażka’, *bômki* ‘bąki’, *vun'troba* || *vu'trôba* ‘wątroba’ (Г, З, К, Н, Сурп, Сурм, X)

-'en, -an, -iê: *fr'énzli* ‘frędzle’, *t'ênga* ‘tega’, *'zdjêńce* ‘zdjęcie’ (Г, К, X), *zamk'n'êne* ‘zamkniete’ (З), *za'jêntuijê* ‘zajête’ (Сурм), *pjékni* ‘pięknie’, *ż'ênsa* ‘rzesa’ (Г, К, X), *fstr'êntu* ‘wstrętu’ (Сурп).

У наведених прикладах запозичень спостерігається також заміна польського звука [o] говірковим звуженим лабіалізованим варіантом [ô], який переважно виступає в наголосованих позиціях. У запозичених формах

внаслідок адаптації маємо також підвищені варіанти голосних звуків [ö], [ü], що виступають після м'якого [l'].

Адаптуванню підлягають також запозичені прикметники і дієприкметники, які отримують говіркові закінчення -ij, -yj: *ni'bjëskij* ‘niebieski’, *ru'żowyj* ‘różowy’, *puk'rytyj* ‘pokryty’, *špaku'watyj* ‘szpacowaty’ (Сурм), *buduw'l'anyj* ‘budowlany’, *cy'wil'nyj* ‘cywilny’ (Cyp), *brun'żowyj* ‘brązowy’, *fst'ēkłyj* ‘wściekły’, *na'jtanšyj* ‘najtańszy’,

naj'wjēnkšyj ‘największy’, *nap'ravinyj* ‘naprawiony’, *pjint'rōwyj* ‘piętrowy’, *za'latwinyj* ‘załatwiony’, *zwykłyj* ‘zwykły’, *ži'seļšyj* ‘dzisiejszy’ (Г, З, К, Л, Н, Сур, Сурм, Х).

У словотвірній структурі запозичень спостерігаємо додавання українських (говіркових) суфіксів **-ок** || **-ук** в місце польського суфікса **-ek**: *dur'rōbuk* ‘dorobek’, *ka'wałuk* ‘kawałek’, *myl'dunuk* ‘meldunek’, *'pl'acuk* ‘plasek’, *pusty'runk* ‘posterunek’, *zy'garuk* ‘zegarek’, *za'bytuk* ‘zabytek’, *us'rōduk* ‘ośrodek’ (Г, К, Н, Х), *'spaduk* ‘spadek’ (Cyp).

Дослідження фонетичної, морфологічної, словотвірної структури запозичень, що увійшли до українських надсянських говірок дозволяють однозначно ствердити наявність цих лексичних одиниць у говірковому мовленні. Актуальність дослідження безперечна, оскільки говірки сіл: Гаю, Залаззя, Кальникова, Нінович, Лазів, Сурохова, Сурмачівки, Хотинця і ще не повністю вивчені та досліджені. Особливо цікавим і динамічним є процес адаптування носіями надсянських говірок нових запозичень, які з'явились протягом останніх десятиліть. У великий мірі поповнюють вони лексичний фонд обстежуваних говірок. Діалектна мова живе і розвивається в часі, вбираючи щораз то нові елементи, які є стимулом для подальших змін усіх рівнів мової (говіркової) системи. Слід зазначити, що українські надсянські говірки в Польщі цілковито відмежовані від інших надсянських говірок Західної України і функціонують в оточенні польської мови, тому й піддаються асимілятивним впливам польської мови. Ми свідомі, що в межах цієї статті не можна детально розглянути всю систему змін у лексичному складі обстежуваних говірок, а отже, у подальших дослідженнях аналізованого фрагмента лексики українських надсянських говірок у зв'язку з доповненням фактичного матеріалу деякі положення нашого дослідження можуть бути уточненими чи зміненими.

Список обстежених населених пунктів та їх скорочень

Г	— с. Гай,
З	— с. Залаззя,
К	— с. Кальників,
Л	— с. Лази,
Н	— с. Ніновичі,
Сур	— с. Сурохів,
Сурм	— с. Сурмачівка,
Х	— с. Хотинець.

Streszczenie*Zapożyczenia leksykalne w ukraińskich gwarach nadśańskich w Polsce*

Artykuł omawia kwestie związane z adaptacją zapożyczeń w ukraińskiej gwarze nadśańskiej. Omawiana gwar występuje na południowo-wschodnim obszarze Polski i wchodzi w skład zespołu dialektańskiego południowo-zachodnio-ukraińskiego. Ze względu na usytuowanie w granicach Polski posiada cechy gwary wyspowej i peryferyjnej.

Asymilacja i interferencja językowa stanowi jeden z czynników, które sprzyjają licznym przemianom w obrębie systemu gwarowego. Proces ten warunkuje współczesny rozwój gwary na poziomie leksykalnym. Nosicielami ukraińskiej gwary nadśańskiej są autochtoniczni mieszkańcy Nadsania, zachowujący swą tożsamość narodową (ukraińską) oraz religijną (prawosławną lub greckokatolicką).

Summary*Lexical borrowings in the Ukrainian dialects from the San River region in Poland*

The article discusses of acquiring borrowings in the Ukrainian dialect over the territory of river San, occurring on Polish territory. Examined dialect is classified to south-western team of Ukrainian dialects and because of location it possesses features of insular dialects – peripheral. Assimilation and linguistic interference are on the factors contributing to acquiring borrowings from Polish language. This process, at the present stage of functioning of the dialect, is increasing phenomenon. Full or partial adaptation of Polish borrowings constitutes a contemporary source of enrichment of dialect vocabulary. However, the uses of this dialect retain their national and religious identity, the characteristic feature of East Slavic-Ukrainian lingual area.